

Publicerad 2008-06-28 11:54 av janine

När allt blir motsägelsefullt och rörigt.....

Paradoxal idioti

När jag står här med dig
Vill hela världen öppna sig
Jag ser ett kyrktorn på håll
Det ringer i dur och inte moll
Det är en konstig paradox
att klockan klämtade för oss
Jag vill, men jag kan inte mera
inget går att planera

Men är jag konstig, så säg?
Skapt och gjuten just för dig,
det var om hösten
det minns jag,
på en jättevacker dag

Varför göra lidandet till en kult?
Tiden trång och glaset fullt,
medans vi står och tittar på
rinner vattnet i någon gammal å

Jag ligger ensam i min säng
och jag vill bara komma hem
men vad jag än säger
vad jag än gör
så är det sånt som vi människor bör

Allt är liksom på vers
en massa tankar kors och tvärs
det hjälper att vara full
så man inte trillar omkull
man blir knäpp av att drömma
jag vill men jag kan inte glömma
livet är vad det skall va
en massa felsteg varje dag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren janine med Poeter.se id #23741 innehar upphovsrätten